

De schrijver van dit stuk, Theodorus Bernardus ten Have (1868-1950)⁴² trad in 1890 bij de Redemptoristen in en werd priester gewijd in 1896. Hij was docent aan het klein-seminarie ('Juvenaat') der Redemptoristen te Roermond 1897-1901 en werkte daarna achtereenvolgens in kloosters te Roosendaal, Wittem, Roermond en opnieuw Roosendaal. Op de laatste plaats bleef hij tot 1912, toen hij werd overgeplaatst naar Den Bosch, kennelijk als docent aan de kweekschool der Fraters van Tilburg. Sinds 1915 was hij opnieuw verbonden aan het klooster te Roosendaal en het bijbehorende retraitshuis, waar hij bleef tot zijn overlijden. Lange tijd leidde hij een cursus in de filosofie te Roosendaal, Breda en Den Bosch. Hij publiceerde enkele artikelen en brochures, die voornamelijk handelden over het gezag als begrip. Waarschijnlijk schreef hij ook bijdragen voor Thompsons tijdschrift *Rome*. Men vraagt zich bij het lezen van zijn aanklacht af, welke motieven Ten Have kan hebben gehad om zich over de hoofden van het bestuur van zijn orde heen rechtstreeks tot kardinaal Merry del Val te wenden. Misschien speelde oud zeer uit de tijd van zijn noviciaat een rol, dat hij ten dele onder Van Rossum als overste te Wittem had doorlopen. In ieder geval was zijn geloofsijver met een behoorlijke dosis onnozelheid aangelengd, wanneer hij veronderstelde dat de staatssecretaris een medelid van het Heilig College enkel op grond van dit stuk in staat van beschuldiging zou stellen of terechtwijzen. Alles wijst er op dat de denuntiatio rechtstreeks in het archief is verdwenen – misschien toch ook wel weer met de bijgedachte: 'men kan nooit weten'. De denuntiant werd immers ook niet tot de orde geroepen.⁴³

In zijn aanklacht maakte Ten Have ook melding van de nieuwe aanval van Thompson op Sloet. In een apologetisch werk met de titel *Heeft Jesus het pausschap niet gesticht?*, waarvan kardinaal Van Rossum de opdracht had aanvaard, had de inquisiteur een stelling ontdekt, die naar zijn mening in vrijwel dezelfde termen door het decreet *Lamentabili sane* van 1907 was veroordeeld. De kardinaal had nog tijdens zijn verblijf in Nederland deze aanval in krachtige termen veroordeeld en zich achter Sloet geplaatst. Deze ging nu op zijn beurt in het offensief; hij formuleerde een tweetal thesen en

42. Biografische gegevens ontleend aan het dossier in het provinciaal archief der Redemptoristen te Roosendaal; zijn overlijdensbericht in *De Maasbode* van 22 juli 1950; De Meulemeester, *Bibliographie Générale*, II, 419-420.

43. Dat zou men kunnen afleiden uit het feit dat hij zich tien jaar later tot Van Rossum wendde met een introductiebrief voor Dr. E. Verviers, een katholiek proto-fascist, die aan de kardinaal zijn opvattingen over het parlementaire stelsel in Nederland uiteen wilde zetten. (Ten Have aan Van Rossum, 2 mei 1923; Roosendaal, Archief-Van Rossum, CC).